

բայց որքան երկարին անոր համար, ո՛ր-
չափ հոգեհանձն Մերտը կը հայի, կենսքը
կը մաշի, իւր ծաղիկ ծոցը կը թռուկի, Սէ-
յը կը ծերանայ, գուարթութիւնը կը թռի-
հինգ, տա՛ւ, տա՛ւնուհինգ տարիներ
կ'անցնին, ու չընկար մարդը. անուշը ու
թուղիկ անգամ չկայ. Լուսինի կամ Աստ-
ղիկի էրկանս:

Ի՞նչ եղան արգեօք:
Այն ատեն, որ գեղական ժամոտան խո-
րանի առջեւ տէրտէրին ու կնքաւորին
նեղակայութեանը՝ ձեռք ձեռքի տուած,
ուխտ ու խոտուած կուտէին, — պահել,
տիրել խնամել, չընտել, զիրար, արդեօք,
երբեք խնդի նորհարի մտքէն կ'անցնէր
թէ, շատ հեռու չէ՝ առագաստի քանի մը
քաղցրիկ օրերէն յետոյ՝ ալ չպիտի տեսնէ
նոր փեսային երեսն ու հովանիքը, և փո-
խադարձաբար իւր անհետին ինչ նահա-
պետական էր հորեանական օճախին մէջ,
իրաւ որ Սուրբ էին շինական ամուսնու-
թիւնները Մէկտեղ կ'ապրէին, մէկ հոգով,
մէկ քրտով, միեւնոյն մըտ առիթին տակ
քրտինք թափէին, կը բեղմնաւորէին արտ
ու անդամատան, կ'արդիւնաւորէր իրենց
ամուսնութիւնը, մանրիկ ծնեցող երամեն-
քը՝ թէ կուշի, թէ զրկուկ՝ կը թաւալէին
իրենց շուրջը, ուրախութեան ու վառի
հիտրաց մասնակցէին, և պահպան հրեշ-
տակի նման կը հսկէին իրենց գառնուկ-
ներուն, Այն ատեն, կրնանք ըսել, ապա-
հովապէս՝ ամուսնական կենսքն ալ պզդ-
տորուած ու աղկամ չէր, պարկեշտու-
թիւնը կը փէլար այն խաւարաշին ու գետ-
նափոր իրծիթներու մէջ, սուրբ պահելով
հայ շինականի ընտանեկան կենցաղա-
րութիւնը:

Տարիները փոխեցին շատ բան, չընե-
ցին այդ կենսքը:
Այն հայ գեղուկը, որ երազի մէջ թե-
բեւ տեսած էր դարիկ աշխարհներ, որոյ
երկար ճամբան արդէն կայն էր, և մար-
գագանէն մինչեւ գալթին հերկերը, ձեռք
առաւ անկրթ ճանապարհներ, գնաց քաղ-
քէ քաղք, երկրէ երկիր, և հոսակ ապա,
մեր Նիքիթի ղեկաւ աշխարհը մինչեւ Ամերիկա:
Այն սեւ ու սուգ եղաւ կնիկ արմատի
կենսքը:

Նորա միթթարութիւնն այս աստուորին
մէջ միմիակ իւր արտի պիտեղը պիտի
լինէր, հորէ մօրէ և ամէն սիրելիներէ ա-
ւելի, զայն պիտի վայելէ, զայն պիտի
յարգէր, և երկուքն իրարմով երջանկա-
նային իսկ այսօր, հարցուցէք իր սեւ
սրտէն, և ո՞րքան դառնութիւններ պիտի
ժայթթին անտի: Այս դարպառն է, օրե-
րով, ամիսներով չէ, երկար տարիներով,
Թող տանձուր կնիկը հոգեկան արջտիկերով,
թող որդայ իր դարնանային սեւ և ան-
բայ օրերը դռնէ երկը յիշէր զինքը դրա-
մով, կամ թղթով: Ոչ այս, ոչ այն, Հա-
յապ պատուած, պարէնը հատած, ման-
կիկները մերկ, և պանդուխտ կիներ, զեռ
կաշքէ երկան ճանապարհը...

Ձիգար, չի դառնար Մուգամբ և կինն
ալ դառնան ալ զոր հոգով չափ կը պաշ-
տէր, և միթէ՛ ալ զքան քարացած, կարծ-
րացած և հայ շինականի սիրտը, որ այն-
քան փութիւն և գլխաւորեան շտիմարան էր:
Ոչ, չենք հաւատար թէյամկներն ալ ընտա-
նական, նահապետական իրենց աղնիւ
պարտականութիւնները մուգամբ ու բար-
բերին փոխած, վատթարացուցած, դառ-

նացուցած իրենի: Պանդուխտներուն վրայ
տիրապետած է մի հոգեկան հիւանդու-
թիւն որու ենթարկուած են սիրով, մոռ-
նալու համար իրենց դուրպակ վտերը, և
անոնց հետ ալ մուգուած կինն ու ճիծը
տունն ու թոնիրը: Բայց միթէ կրնան ար-
գարանալ Միթէ այդ հեռուոր վայրերու
մէջ իրենք չեն փնտռեր միթթարութիւն-
ներ անուշիղ ճանապարհներով, և ինչո՞վ
մեղաւոր են այդքան հարգարաւոր կնիկներ՝
անհատուած տարիներու կրկու աստա-
պանքի ամէնէն սոսկալին:

Հոգեպէս անմիթթար, ֆիզիքապէս ան-
խնամ, նիթթապէս չբաւոր կնիկ արմատ
ու միւսակ, ո՞չ ինչպէս ապրիւ Թող մտա-
ռի բնութեան դէմ, պահել իւր անձն ա-
րատէ. Թող չարչարէ, բաւառն աչքով
հսկելով, որ իւր անհո՞ւր փորքէն, իւր
անմիթթար չարտոտեն և միայն ալի-
քան է—պէտք է աշխատի պահելու իւր զը-
կուկ անձն ու գաւակները անօթութիւնէ,
մերկութիւնէ, որ իրենց անբաժան ընկերն
է, ու ճգնի՝ կնիկներն տրեմութիւնով՝ վը-
ճարելու պարտքերն արդիւնողութիւնը—այն
պարտաւորութիւնը, որը շարունակ չոր
դարմ կը պահանջէ:

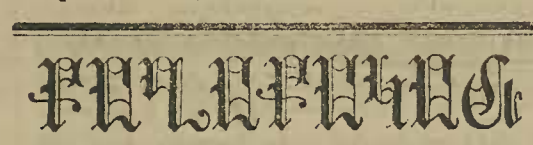
Այս հային մէջ հա՛ւ հա՛ւ, ամէն շաբթու-
տան քան անամուսին կը ներկայանան
Առաջնորդարան, և ամուսնիներուն վե-
րադարձը կը խնդրեն. Յոյս տարւ համար
թէ մեր գեղուկ կնիկները տակաւին կը
պահեն նահապետական պարկեշտութիւնը,
կըսեմ անոնցմէ 100ն մէկն է միայն, որ
կը պահանջէ Կապահարպան:

Այս կնիկներէն շատերը իսպառ լքեալ,
անխնամ, և անոր են, չունեն պատշա-
րան, ու տեղ, ո՞չ ազգական ու բարեկամ
որ հսկէ, տիրէ, կերակրէ, հագուցէնէ: Ան-
օթի, դռնէ ի դուռն էրկիկին անդարձ
օտարութեան մէջ են: Երկուքն չեն զը-
ծեր ուխտերին, բայց իրաւամբ կը պա-
հանջեն տեղ ու ապրուստ: Ո՛ր զրկեն,
ո՞վ կը պահէ: Միթէ նուա՞ղ կարեւոր է —
այրերունց — կամ մարդպետանց, այրե-
նիւն և լքեալներուն համար:

Ահա, ասոց համար պէտք են խնամք
ու դիմութիւն, այն անհամար կանանց
համար որք հացի և հալաի կարտո են,
և մօրէ մերկ տղաներով, անճրագ կը
գլխիւն իրենց աստղ ուրի երջիլին տակ:

ԳԵՂԱՄ

Մուշ. 25 Յունիս 97

ՅԱՐԱՆԱԿ ԵՒ ՀԱՅԵՐԱՆԱԿ — Երկրա-
յայ Մ. Ժան Հէս Յիւստոյն մէջ գրելով
կրտէ թէ կասկածելի է որ իրական օգուս-
տը առաջ եկած ըլլայ այն գնադարն պա-
տուիրականութիւններէն՝ զոր Ֆրանսա Հա-
պէտատան զրկեց: Մեր գիւտագետները
կրտէ, միանգամ ընդ միտ պէտք է ջանան
հասկնալ թէ Հայկականոնի մէջ խնդիրը,
մէկ կողմէն Ֆրանսացուց, Անգլիացուց և
Իտալացուց, և միւս կողմէն Հայաշին-
ներուն վրայ չէ, այլ մէկ կողմէն սպի-
տակ ցեղի, Թողլիզոնը որ պէտք ունին
հաստատուելու բարեբեր երկրներու մէջ,
և միւս կողմէն սեւերուն վրայ՝ որ չեն ուզեր
այդ երկիրը մեզի տալ եւր Մենելիք մեզմէ:

ազատ անցը խնդրեց ձիպութի չամար,
իր թագաւորութեան կէտ մեղի խոտա-
ցաւ, բայց անգամ մը որ այս ծառայու-
թիւնը իրեն մատուցին, ի՞նչ տուած մե-
ղի—Ոչինչ— Պէտք է վստահ ըլլալ թէ
մեր բոլոր պատուիրակները ետ կը դրկէ
գեղեցիկ խօսքերով, պատուանշաններով և
տիրոններով և հրաւէր կը կարգաւ ա-
մենուն ցոյց տալու թէ Մենելիք մեր հայ-
րենակիցներուն ի՞նչ օգտակար ծառայու-
թիւններ մատուցած է իր լեզուով ըրած
տարտամ խոստումներէն զատ: Ընդհակա-
ռակն ընէնէլ Բոտի անդ. պատուիրակու-
թիւնը Ատու (Ապագայէն շորհուհիներ բե-
րաւ Անգլիա, հաստատուելու համար թրգ-
թատարական դրութիւն մը. հեռագրական
գիծեր և արագընթաց նաւերու երթիւնէլ
Ձէյլի և Հարարի միջեւ, ուրիշ շատ մը
առաւելութիւններով:

ՔԱՆԱՍԱ ԵՒ ՅԱՐԱՆԱԿ — Սըր Վիլֆրիտ
Լոսիէ՝ Քանաւայի նախարարացեալն որ
Յոթեկանի հանդէսներէն ետ լղառնարուհ
առթիւ Բարիկ հանդիպած էր, անդույն
առեւտարական սենիկին կողմէ տրուած
հազկերով թիւն մէջ բաժնակաւարի մը պա-
տաւանքով ըսաւ. Մենք Քանաւայի
ներս՝ Ֆրանսական ծագումով վերլին դա-
րան Ֆրանսայէն բաժնեւեցանք, ոչ թէ
պատեղեցով միտ անստղծ վիճակներուն՝
այլ Ֆրանսայի թագաւորին թուրութեան,
անճարաւորութեան և անկարողութեան
պատճառաւ: Եւր լուի ժե. կը բնանայ
իր գահուն վրայ, զարմանալի չէ որ Քա-
նաւայի կորուստը իրեն համար թեթեւ
հոգ մըլլար, զարմանալի չէ որ բան մը
չըրաւ ևս օգնութիւն հասցնելու համար
Ֆրանսայի զինուորաց:

Թեւեւ Ֆրանսայէն բաժնուած, այլ
ընտ մուգամ չենք մեր ծագման պատի-
ւը: Թեւեւ Ֆրանսայէն բաժնուած, այլ
միտ եռանդով կը պահենք անոր պաշտա-
մանը, թեւեւ կորսնցուցինք իր փառքե-
րուն մասնակցի ըլլալու պատիւը, Ֆրան-
սական հողերներուն համար միշտ սիրելի
եղող բարոյական նուաճումներ կընենք
Ֆրանսայի սիրելի աւարտիւնութիւններն ու-
նինք. ազատութիւն, եղբայրութիւն և
համեմարակութիւն:

ՌՈՒՄԻԱ. — Հանրագումար շինութեանց
նախարար իշխան Սիլվիո Սեւ ծովու ուս-
ական բոլոր նահանգներուն կայսրէն
անցն փճակը մօտէն քննելու համար:

ԳԵՐՄԱՆԻԱՅ ԿՍՍՍԻԱՅ ԱՅՐԱՆ — Պէրլինի
պաշտօնավարէրը հեռագրաւ ծանուցումը կը
հրատարակէ, զոր ստորագրած է կայսեր
անձնական թիւիկ Տր. Լինթովտ. Քէկնա-
րայ Շարլ Թեոտոր իշխանին ըրած բնու-
թեան կը հետեւի թէ կայսրն աչքը բա-
ցաճակապէս զոհացուցել վիճակ մ'ունի:
Տեսութեան կորուստի ընտ խաղաղ-
արած չէ, բարբարոսութիւնն երկայնիւն
կտն միայն: Ասոր համար կարող տնի-
ւած է դեռ ժամանակ մը նախադրու-
թիւններ ընելու: Վիլհելմ կայսր պարտա-
ւորուած է ժամանակ մը կապույտ ակնոց
գործածել:

Ռուսիայի նախարարներն վերաբաց-
ման առթիւ նաւատորմին համար վարկե-
րու ծրագիր մը պիտի ներկայացուն: Պէր-
լին երկաթուղեաց տնօրէնութիւնը աղի-
ւեց իր բոլոր պաշտօնիկը և գործաւորաց
անդամակցիլ երկաթուղեաց գործաւորնե-

րու ընկերակաւան դաշնակցութեան՝ որ
նոր կազմուած է: Այս որոշումը սատիկ
գրգուռ մը առաջ բերած է թէ գործա-
ւորներուն և թէ ընկերակաւաններուն
մէջ, վասն զի նոր հարստահարութեանց
առաջաբան ըլլալ կը կարծուի այս որո-
շումը:

Ֆրանսական Բապլի լրագիրը կը պա-
տէ թէ Պատէիլ Մեծ դատութեան Գէլ քա-
ղաքին մէջ երկու լրտեսներ քանի մը օր կը
բնակին և կ'առաջարկեն երթապայի մը
տասն հազար մարքի փոխարէն գնել իւր
նոր տխար հարցանք: Ոստիկանութիւնը
ուշ հասնելով չիքաւ ձերբակալել այս ա-
ռաւտածնեւ լրտեսները: Բոսնի չորսեր թէ
այս լրտեսները Ֆրանսայի են: Թերեւս
պիտի պատասխանէ թէ ատոր տարակոյս
չկայ:

Մ. ԲՐԻՏԱՆԻ ԼԵՅՈՒ ԿԵՆԵ — Պանքոյի
դատէ ի վեր Մ. Բրիտանի համար էր և ան-
խա, հիմա նորէն իր ձայրը կը լսենք:
Արդէն հեռագիրը իմացուց թէ կարգաւորի
Հազարներուն արշաւարկին իբրեւ յիշա-
տակ կանգնուած բացման առթիւ Միւս-
ձոյի ճառ մը խոսեցաւ:

Հազարներու արշաւարկին պատմութիւ-
նը ընէնէ վեր ըսաւ:

Յիշատակներն անցեալի մը՝ որուն
կործանման մեք ամենքս գործակցեցանք:
Հանդիսաւոր պարտականութիւններ կը
գնենք մեր վրայ ապագային համար: Իտա-
լացիներուն ուղած միպետութիւնը հա-
կաւոր է ազգային դոյութեան համար. ա-
ռանց միպետութեան մեք միութիւն չէ
պիտի ունենայինք. և ինչպէս որ միշտ ը-
սած է, միպետութիւնը մեզ կը միացնէ,
Հանրապետութիւնը պիտի բաժնէր:

Մ. Բրիտանի կը հարցնէ թէ կարծէր ի-
տալիան ստեղծել թէ միւս ազգերուն հա-
ւասար ըլլալու չէ:

Մենք աշխարհի վրայ ու է տիրապե-
տութիւն չենք պահանջել. բայց իրաւունք
ունինք որ ոչ որ մեր վրայ տիրապետէ: Իր
սահմաններուն մէջ ճշուած իտալիա մը՝
որ թոյլ տայ օտար նաւերուն դիրքը չըմա-
պտող ծովերուն տիրել, և չիտի եւրո-
պական ներգաղթականութեան մէջ վախճալով
թէ կասկածներ կը յարուցանէ, իտալիա
մը որ աչք զոցէ լոյսն վախճալով, Մաժ-
ձիթի, Կարպատի և Վիզթար-Էմմանուէլի
ձորացած իտալիան չկրնար ըլլալ:

Մ. Բրիտանի կը թէ ինչ ամբաստան-
ուած է իտալիան թշուառութեան մէջ ձը-
նած ըլլալուն համար մեծամի ձգտումնե-
րով:

Իմ բոլոր գործերը նպատակ ունեցան,
կը յայտարարէ, մեր իրաւունքները պաշտ-
պանելու իրեն դրագուռ մեկնեցին: Գա-
նաք այն աստիճան որ ինչ ինչ վարդա-
պետութեանց կարծիքով պէտք է միշտ տե-
ղի տալ օտարին զ՝այլմը չզրգուրու հա-
մար:

Իտալիա, անկուց Բրիտանի, ինծի
պէտք չունի մեծ ըլլալու համար, վասն զի
արդէն մեծ է իր սեպական առաքինու-
թեանը, և մեր ընթացքէն կտուրու հո-
մար Արիւրիկէ մէջ կորսնցուցած ճակատա-
մարտ մը չըսեւր, այս կորստեան պատ-
ճառն ալ գործադետի մը անկանխահոգ
թիւնն էր, ոչ թէ ազգիկ յայնացանք:

Ուրիշ ազգերն ալ տեղի վրայաշին
փորձութիւններէ անցան և կրցան դարձ
իսկ օտքի ելնել: Այսպէս Ֆրանսա 1870էն

ետքը դարձաւ շինուեցաւ և աշխարհի մէջ
ընդունեց առաջին տեղը՝ որ կը վերաբերի
մեծ երկրի մը: Մենք Ատուայի աղէտքէն
վերջ աղքատ երկար ժամանակի և այդ-
քան զոհողութեանց պէտք չունէինք, վասն
զի անիտա բանակ մ'ունէինք և 40,000
մարդիկ էրկիրէ մէջ պատրաստ էին գէնք
առնելու, եթէ ուզուէր:

Մ. Բրիտանի եղբայրացուց հրաւիրելով
ժողովը որ գոչէ. Կենցեց Իտալիա, Կենցեց
թագաւոր:

ՄԱՆԻԱ ԵՒ ՅԱՐԱՆԱԿ — Հակառակ դը-
րոյցներուն, ու է դաշնակցութիւն կնք-
ուած չէ Սպանիոյ և Ճարնի միջեւ: Ապա-
նիոյ նախարարացեալ Մ. Քանոպա նայն
բանը հաստատած է թանի Մատրիտի
թղթակցին:

ԻՏԱԼԻԱ ԵՒ ԱՌԻԵՆԻԱ — Մայիսի 10 թա-
գաւոր աճապարանքով իր ամարանոցէն
Հոմմ վերադարձաւ, որ քանի մը օր պի-
տի անցնէ վերջնականապէս գերագնա-
ցութեան երթիկէ առաջ: Հասածին պէս,
երկար տեսակցութիւն մ'ունեցաւ Մ. Մ.
տի Ռուսիիի և Վիսպոնիի վիշնոսթայի
հետ, և ուղեց մասնաւոր տեղեկութիւն
առնել Ձէյլայէն եկած լուրերուն վրայ:
Օգնելով թերթը այլ ընդ այլոյ հրատա-
րակութիւններ բրած էր, որպէս թէ իս-
տալիա Անգլիոյ ծախած ըլլալ փաստան
վերջնականապէս ժողովուրդը կը բաժնա-
րի որ Արիւրիկէ գործերուն տեղեկ ըլլալ
և կը պահանջէ որ ընդունուած լուրերը
և եղած կ'որդարութիւնները հրատարակ-
ուին:

ԱՆԳԼԻԱՅ ԽՈՐՀՐԻՍՏԻԱՆՆԵՐ. — Արտա-
քին գործոց նախարար իտրիգուկան Մր.
Բրքըն խորհրդարանին առջեւ նպատ-
աւոր յայտարարութիւններ ըրաւ հա-
տուութեան բանակցութեանց եւ Կրիսէի
գործերու մասին, պատասխանելով ապա-
տական կուսակցութեան պիտ Սըր Ուիլիմ
Հարքըրիի հարցապահութիւններուն:

ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ ԻՏԱԼԻԱ. —
Կրթական նախարարութեան կ'մտացոյցն
առթիւ իտալական խորհրդարանին մէջ ե-
ղած իմաստարարութիւնները շատ մը նիւ-
տի գրականցի: Ուսուցման վերաբերեալ
շատ մեծ խնդիրներ յուզուեցան, բոլոր
ատենաբանները քննարկեցին հաստատե-
ցին թէ պէտք է ամուր պահել մատուար-
կան մեծ մշակութիւնը՝ որ ընդհանրապե-
ս կրթութեան մէջ նշանաւոր գեր կատարող
երկրի մը աւանդութիւնն է: Վիճաբա-
նութեան մէջ մասը կը վերաբերէր
նախնական դպրոցներուն մէջ կրօնական
ուսուցման: Ի դուր իտալիոյ մէջ անհաշտ
միտքեր կան՝ թշուառ ամեն կրօնի. աղիկ
ստուար մեծամասնութիւնը միտ հաւա-
տացեալ է, և այս կէտը պերճախօս լիզ-
ուա երեւան բերաւ կրթական նախարար
Մ. Ժանթիլերը: Բայց միւս կողմէն մաս-
նաւոր դժուարութիւններ կը ներկայանան
Պետութեան և Եկեղեցւոյն փոխադարձ
կացութեան պատճառաւ: Խնդրը վերջի
ձայր փափուկ է, վիճաբանութիւնը սկը-
սաւ Մ. Պոլիո սատիկ յարձակում մ'ընե-
լով այն միջամտութեան դէմ՝ զոր Պետու-
թիւնը ունի իտալական և երկրորդական
ուսուցման մէջ: Մ. Պոլիո այդպէս թէ ո-
րոշումներ պէտք է տրուեն այս միջամտու-
թիւնը արդիւնու համար: Մ. Մոլմէնի
պիտախօս չըսեցով պատասխանեց. պէտք

ԹԵՐԹՈՆ ԵՄԱՍԻՍԻԻ (8)

ԳԱՄԻԼ ԲԵՌ

ԸՆԿԵՐՈՒՅԻՆ

—Արեւելի երեւցար... Բոլորովին ազ-
նիւ... ձայն ու երկնային չեմ կրնար ըսել
որչափ աղէկ անցան...
Իհարկէ կնոջ աչքերը գոհունակու-
թեամբ լուսավառեցան:
—Ես որ կը վախճայի թէ զիս պիտի
յանդիմանան...
Լուի գարնացաւ:
—Ինչո՞ւ համար...
—Գրեթէ բնաւ չիտեցայ... ապուշի
մը կերպարանքն ունէի... Բայց ըսեմ ընդի,
բարեկամները կը վախճնէին զիս...
Լուի կատակի զարնելով խնդաց.
—Հապա դուն... կը կարծես թէ դա-
նուք չվախցուցիր... Արդէն կը վախճայի
որ ամուսին տեսակցութիւնը ալ անելի պաղ
չըլլայ... Ոչ, ոչ, այս իրիկուն ամէն բան
աղէկ անցաւ... և ստալիկայ երկուշաբթի
բոլորովին իրարու պիտի ծանոթանանք...
Բայց մեր մը վրայ նստած էին, և Ռենէ
յանկարձ արթննալով, կը հարցնէր.
—Ուրեմն Արման ժողի ամուսնացած

է... Ինչո՞ւ չապցեցինք իր կնոջ...
Լուի ժպտեցաւ.
—Տիկին ժողի ոչ ապցեցութիւն կուտայ
ոչ կընդունի, ըսաւ: Արդէն իր ամուսնին
բարեկամներէն շատ քիչ կախորժի... Այս
և կին, ժամանակ կըլլայ որ, բնաւ վերադ-
չեն տեսներ... Ասկից դատ երկտեսան-
եակ սիրահարներ ունի... Իր ամուսնի
կոնքերը ըրաւ, է՛ն վերջ, հոգ չըրաւ...
Այդ տան մէջ կոնք պահաւ չէ...
—Խեղճ մարդ, ըսաւ Ռենէ:
Լուի խնդաց:
—Օ՛հ, խեղճ չէ...
Ռենէ բան մը չէր հասկնար—Ինչեմբին
կըսէր.—Խառնած, խաղաղապետ, ծաղր
ու ծանակ, տունին մէջ կուր... և տա-
կաւին երջանիկ...
Երկտեսանքը կը շարունակէր.
—Պատուական մարդ մ'է, ամենուն պի-
րելի... Գրական շատ մը յաջողութիւններ
ունի... Իր բանաստեղծութեանց շատ ունի-
գիւրներ կըթման... Խուսկեցող կիներ գանի
կը սպստեն և կը հիւսնան անոր վրայ...
Ռենէ քիչ սիրտը կը սեղմուէր:
—Օ՛հ, ի՞նչ տխուր բան, միմեկը, դոյ-
նը նետած, աչքերը ամուսնութեան մէջ տըն-
կած:
Այդ գրեթէ անձամբ մարդուն կենա-
քին վրայ կը խօսէր... թէ անելի ընդհա-
նուր կենսքին վրայ... կամ Լուի թեթե-
ւութեան վրայ՝ որով կը պատմէր այդ տե-

ս

Թեանց, որպէս զի ծխախոտի մաքսաներու ահաբաժ կարուածները աղբիւքի չառնակոյն Արեւիկէ, իբր երաշխայն թիւն տուգանքի, գործադրելի կընայը միայն անոց գործածած գործիքներու գոյներուն համար, եթէ այդ աւարտիչ ռուս վաճառուը չի բաւեր պահանջ տուգանքը վճարելու , մնացած տու-

